

LXXX.

Betænkning

angaaende

Forslag til Lov om Handelsbøgers Førelse.

(Afgiven af Landstingets Udvalg den 14. April 1910).

Ifølge Frdn. 1. Juni 1832 ere „handlende“ — hvortil regnedes Vekselerere, Apotekere og „andre, hvis Handel maa sættes over Høkeres“ — samt Fabrikanter, der have aabent Udsalg, *forpligtede* til at have autoriserede Bøger, medens Høkerene „og deslige handlende“, saafremt de ønske at holde saadanne Bøger for „at nyde godt af den rette Købmandsbøger ved Loven tillagte Beviskraft“, kunne faa Bøgerne autoriserede.

Lovforslaget gaar ud paa at udvide *Forpligtelsen* til at have autoriserede Bøger til *alle* handlende og Fabrikanter samt til en Del andre næringsdrivende, saasom dem, der „gøre sig til Bedrift“ at drive Forsikringsvirksomhed, Forlagsvirksomhed, Beværtning eller Haandværk, at overtage Udførelsen af Bygnings- eller Anlægsarbejder eller at befordre Personer og Gods m. fl.

Et *Flertal* (Broberg, Buhl, Døcker, Falbe-Hansen, P. G. C. Jensen, Jensen-Stengaa-den, Lauridsen, P. Nielsen, Pagh og Jørgen Pedersen) stiller Forslag om ikke at paalægge *beværningsdrivende og Haandværkere* denne Forpligtelse (*Ændringsforslag Nr. 2*). Vel

erkender Flertallet selvfølgelig det baade nyttige og ønskelige i, at ogsaa disse næringsdrivende føre ordentligt Regnskab, og vel drive mange af dem meget større Forretning end mange handlende, men paa den anden Side sidder det langt overvejende Antal af dem i smaa Forretninger, i hvilke der i alt Fald ikke behøves saadan Regnskabsførelse, som Lovforslaget dels foreskriver, dels forudsætter, hvortil kommer, at mange af disse ej heller kunne formodes at være i Stand til at opfylde Forpligtelsen.

Et *Mindretal* (C. C. Andersen, Hey, Holger Petersen, Tolderlund og Tvede) kan ikke tiltræde, at beværningsdrivende og Haandværkere ikke skulle paalægges Forpligtelse til at føre Handelsbøger. Mindretallet finder det lige saa nødvendigt for disse Virksomheder som for andre Handelsvirksomheder at føre et ordenligt Regnskab for derigennem at kunne afveje, om de føre deres Forretning paa en for dem og for deres Kreditorer betryggende Maade.

Udvalget undtagen P. G. C. Jensen og Pagh kan ikke erkende Berettigelsen af de